

βράζει — σᾶς τὸ ὀρκίζομαι — ὑπὸ τὸν φλέγοντα ἄττικὸν ἥλιον μὲ θερμοκρασίαν τοῦλάχιστον 40 βαθμῶν — ἰδοὺ ὁ « Κρύος - Μπούζης ».

*Όνομα χωρὶς τὸ πρᾶγμα. Κρύος, ναί· ἀλλὰ μποῦζι, ὄχι. Κάθε ἄλλο! Μὲ τὸ ἀμφιβόλου χημικῆς συσκευῆς χρωματισμένον ὑγρὸν, τὸ ὅποιον πουλεῖ εἰς τὰ διψασμένα ξυπόλητα χαμίνια, ἡμπορεῖ ἀξιόλογα νὰ κάνῃ κανεῖς ποδόλουτρο. Καὶ ὅμως τὸ διαλαλεῖ ὁ ἀθεόφοβος ὡς δροσιστικόν! Καὶ τὸ τραγουδεῖ μάλιστα μὲ ὁμοιοκαταληξίαις ἀρκετά, ἐννοεῖται, κρύες καὶ ξεπαγιασμένες — τὸ μόνον κρύο συστατικόν — ποῦ περιέχει τὸ νερόδραστο ἐμπόρευμά του.

— Κρύο εἶνε, μποῦζι!.. γλυκὸ σὰν τὸ καρπούζι!.. κρύο καὶ παγωμένο!.. ἀπ' τὸ βουνοῦ φερμένο!.. πάρτε, νὰ δροσισθῆτε!.. καὶ νὰ ᾿φχαριστηθῆτε!.. πιέτε καὶ μὴ σᾶς μέλη... γιὰτ' εἶν' γλυκὸ σὰν μέλι!.. Μιά πενταρίτσα δύο!..

Δύο ποτήρια δηλαδὴ στήν πεντάρα... Τί ἄλλο θέλετε;

Μὰ τὸν Πλούτωνα, οἱ γιατροί, οἱ φαρμακοποιοὶ καὶ οἱ νεκροθάπται πρέπει νὰ ἦνε πολὺ εὐγνώμονες εἰς τὸν λαμπρὸν αὐτὸν παράγοντα!

Οὐδέποτε ὁ κοιλιακὸς τύφος ἐπωλήθη τόσο εὐθηνά εἰς τὰς ᾿Αθήνας!..

ΣΑΤΑΝΑΣ

Αἱ ἀδιάκριτοι ἐρωτήσεις τῶν μικρῶν

*Ἡ μικρὰ μοναχοκόρη. — Δὲν μοῦ λές, Κατερίνα, ἀπὸ ποῦ ἔρχονται τὰ παιδάκια;

*Ἡ νταντά. — ᾿Γοροᾶζονται...

[᾿Ἡ μικρὰ πονηρὰ διστάζει καὶ κοντοστέκεται.]

— Δὲν τὸ πιστεύω... μὲ γελάς.

— Καὶ γιατί δὲν τὸ πιστεύεις;

— Μὰ γιατί τότε οἱ φτωχοὶ νάχουν περισσότερα;...

[᾿Ἡ νταντά μένει μάρμαρο!]